

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Numeri 6, 8
Middagdienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 **Votum**
- 2 **Zegengroet**
- 3 **Zingen : Psalm 34 : 1 en 2**
- 4 **Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 **Viering van het Heilig Avondmaal**
- 6 **Tafel klaarmaken: Zingen : Lied 360 : 1**
- 7 **Tijdens viering : Zingen : Lied 360 : 2 en 3**
- 8 **Schriftlezing : Numeri 6 : 1 - 21**
- 9 **Zingen : Psalm 146 : 1 en 4 (aan de HERE wijden)**
- 10 **Tekst : Numeri 6 : 8**
- 11 **Prediking**
- 12 **Zingen : Lied 473 : 1, 2 en 5 (neem mijn leven)**
- 13 **Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 14 **Zingen : Psalm 138 : 1 en 2 (de eer van de HERE bezingen)**
- 15 **Dankzegging en gebed**
- 16 **Dienst van de offeranden**
- 17 **Slotzang : Psalm 16 : 3 en 4**
- 18 **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wie van ons zou er graag in het uniform van het Leger des Heils over straat gaan? **[Leger des heils]** Dus dat je zo nadrukkelijk in je kleding laten zien dat je christen ben. Ik denk niet dat ik veel jeugd daar voor kan porren. En ik vermoed dat veel van de belijdende leden daar op niet veel voor voelen. Op zich schamen we ons niet voor het evangelie of voor het feit dat we christen zijn. Tenminste dat hoop ik. Maar om er dan zo bij te lopen is toch weer wat anders. Dat heeft ook wel te maken met onze Nederlandse cultuur. We zijn erg bang om vroom over te komen. Vroom dat is voor ons gevoel al snel al te vroom.

En dat roept iets op van dat je je blijkbaar beter of meer voelt dan andere mensen. Sommige mensen zijn misschien zelfs geneigd het te verbinden met schijnheiligheid.

Hoe vanzelfsprekend we die angst voor schijnheiligheid misschien ook vinden, het past niet bij wat we in Gods Woord tegenkomen. Want ondanks het feit dat de HERE zich natuurlijk bewust is van de ijdelheid van de mens die zich graag meer weer voelen dan een ander, heeft God toch de mogelijkheid ingesteld van het nazireeërschap. Waarbij duidelijk zichtbaar was dat iemand zich speciaal aan de HERE had gewijd. Ik bedien u het Woord van de HERE onder het volgende thema:

[Thema & verdeling] De HERE stelt het nazireeërschap in zodat zijn kinderen zich op een bijzondere manier aan Hem kunnen wijden.

We zien

- 1. welke eisen de HERE aan de nazireeër stelt,**
- 2. welke blijde boodschap het nazireeërschap in zich heeft.**

We zullen eerst zien welke eisen de HERE aan de nazireeër stelt.

Het is eerste wat mij opviel bij de lezing van Numeri 6 is dat zowel mannen als vrouwen de bijzondere gelofte mogen afleggen om zich als nazireeër aan de HERE te wijden. We zien nog wel eens in het Oude Testament dat er voor mannen andere regels gelden dan voor vrouwen. Maar in dit geval niet. **[Mannen & vrouwen]** Om bijvoorbeeld priester te zijn in de tabernakel of de tempel moest je man zijn. Maar het nazireeërschap is voor ieder mens weggelegd.

Het doel van het nazireeërschap was om je voor een bepaalde tijd speciaal aan de HERE te wijden. Wij kennen dat niet zo in de vrijgemaakte kerk. Trouwens ook in andere kerkgenootschappen in ons land kom je dit nauwelijks tegen. Wie dit wil verklaren door te zeggen dat het typisch iets is voor het Oude Testament heeft het mis. Zo wijst Paulus er in 1 Korinthiërs 7 op dat een getrouwde man en vrouw elkaar de lichamelijke omgang niet moeten onthouden. Maar in vers 5 maakt hij een uitzondering op die regel. Namelijk als de partners ermee instemmen zich enige tijd aan het gebed te wijden. Het mag duidelijk zijn dat het hier mag niet gaat om een gebed van 5 minuten of van 30 minuten. Het gaat hierbij om een langere periode waarin de getrouwden zich op de omgang met de HERE concentreren. Een periode waarin ze veel tijd maken voor gebed en het overdenken van Gods Woord. Ik vermoed dat als ik u zou vragen wie dit wel eens met zijn man of vrouw zo heeft afgesproken, ik niet veel positieve reacties zou krijgen. Even los van de

vraag of u deze persoonlijke vraag zou willen beantwoorden. We kennen dat niet zo. Een periode waarin je je speciaal aan de HERE wijdt. Wat er nog het dichtst in de buurt komt is de zondag. Een dag die we aan de HERE wijden. Maar periodes van intensief gebed of periodes van vasten kennen we niet zo. *[Tekenen van armoede?]* En het is de vraag of dat een teken van rijkdom is. Ik ben geneigd om te zeggen dat dat niet zo is. Het zou heel mooi zijn als wij onszelf van tijd tot tijd speciaal aan de HERE zouden wijden. Dat zou niet alleen voor onze persoonlijke band met God heel goed zijn, maar ik denk dat daar ook iets van uit zou gaan naar de jeugd van de kerk en ook naar de mensen in onze omgeving die de HERE niet kennen.

Maar nu naar de eisen die de HERE stelt aan het nazireeërschap. *[Twee groepen]* Die kun je in twee groepen indelen. Eisen die gelden voor de periode van het nazireeër zijn en de eisen die gelden voor de afsluiting van de periode. Over die eisen zou op zich heel veel te zeggen zijn, maar we zullen ze min of meer verkennen zodat we er wel de betekenis van zien. Laten we beginnen met die eerste groep. De eisen voor de periode van het nazireeër zijn. Het gaat om drie eisen. De eerste is dat je geen alcoholische drank mag drinken. Je mocht ook geen verzuurde wijn drinken en zelfs geen verse of gedroogde druiven eten. Niets dat van de vrucht van de wijnstok is gemaakt of waar iets van de vrucht van de wijnstok in is verwerkt. *[Niets van wijnstok]* Dat was in die dagen een groot offer. Veel groter dan wanneer wij zouden zeggen dat we vier weken lang geen alcoholische drank zullen drinken. Want ze hadden toen niet een kraan in huis waar schoon drinkwater uit kwam. Ook konden ze toen geen flessen fris of zo in de winkel kopen waar ze zo even wat uit konden drinken. En dat in een land dat zo warm is als Israël. Met water aangelengde wijn was een van de belangrijkste dranken in die dagen. En we begrijpen ook wel waarom de HERE juist dit verbiedt voor de nazireeër. Zijn geest mag niet beneveld worden door de alcohol. Hij moet daar ver bij uit de buurt blijven. En hij moet hierdoor bepaald worden bij zijn bijzondere wijding aan de HERE. Deze bepaling gold trouwens ook voor een priester die dienst deed in het huis van de HERE. Die mocht ook geen alcoholische drank drinken.

De tweede eis is dat hij zijn hoofd niet mag scheren in die periode. *[Niet scheren]* Zo werd voor iedereen duidelijk dat hij de belofte van een nazireeër had afgelegd. Daarmee werd natuurlijk de sociale controle vergroot. Maar zo ervoer hij ook aan zijn lichaam dat hij nu speciaal aan de HERE was gewijd. Ook deze bepaling gold voor de priesters. In

Leviticus 21:5 lezen we dat een priester zijn hoofd niet kaal mocht scheren en ook geen stukken uit zijn baard mocht knippen

Tenslotte mocht hij niet met doden in aanraking komen. De dood is straf op de zonde en God wil daar feitelijk niet mee in aanraking komen. **[Geen aanraking]** Dat blijkt ook uit wat de HERE voor de priesters heeft bepaald. Zij mochten ook niet bij een dode in de buurt komen. Met uitzondering van hun vader, moeder, zoon, dochter, broer en onge-trouwde zus. Maar hij mocht zich niet verontreinigen vanwege een sterfgeval in zijn schoonfamilie. Dit kunt u ook terug lezen in Leviticus 21. De HERE is de God van het leven. En daarom mogen de mensen die aan de HERE gewijd zijn bij de dood weg blijven. Aäron mocht niet eens rouwen toen zijn zonen Nadab en Abihu door de HERE werden gedood omdat ze vreemd vuur op het altaar van de HERE hadden gebracht. Hoe serieus deze bepaling voor de nazireeër was, blijkt wel uit wat de HERE voorschrijft voor het geval dat iemand onverwacht in de buurt van de nazireeër sterft. Dan moest hij of zij zich op de zevende dag reinigen door zijn hoofdhaar af te scheren. Hij moest offers brengen omdat hij zich had verontreinigd en daarna begon de periode opnieuw. Het contact met de dode had de waarde van de voorafgaande periode voor God bedorven.

Zo leefde een nazireeër dus alsof hij of zij als priester dienst deed in het huis van de HERE. Wat ten diepste een groot voorrecht is. Wat dat betekent dat je dicht bij de HERE mag leven en Hem mag dienen in een bijzondere dienst. Iets wat eigenlijk alleen maar voorbehouden was aan mannen uit de stam van Levi. Door het nazireeërschap lag er dus voor anderen een weg open om de HERE op een bijzondere manier te dienen.

Dan is er de tweede groep van eisen. Eisen die God stelt aan de afsluiting van de periode. Aan het einde van de periode van zijn nazireeërschap moest hij diverse offers brengen: een eenjarige ram, een eenjarige ooi en een volwassen ram, ongedesemd tarwebrood en bijbehorende graan en wijnooffers. Offers die nodig waren om de zonden weg te nemen die hij in de periode van zijn nazireeërschap had begaan. Offers die bedoeld waren om de vrede met God te vieren. Offers die bedoeld waren om de HERE te danken. **[Offers]**

Verder moest hij zijn hoofdhaar afscheren en dat in het vuur onder het vredeoffer gooien. Dat sloot hij heel tastbaar deze periode af en kon iedereen dat ook zien. Het naziree-erschap kostte je dus het nodige als gelovige. Je moest je belangrijke dingen onzeggen. Je viel op door je haardracht en het kostte ook het nodige geld om al die offers te kunnen brengen. En vers 21 eindigt met de woorden dat als hij het zich kan veroorloven, nog

meer mag geven. Dat zijn de eisen die de HERE aan het nazireeërschap stelt. Dat is de manier waarop zijn kinderen zich op een bijzondere manier aan Hem kunnen wijden. Dat in de eerste plaats.

[Punt twee] In de tweede plaats zullen we zien welke blijde boodschap het nazireeërschap in zich heeft.

Broeders en zusters, we hebben vandaag het Heilig Avondmaal gevierd. Het feest dat Jezus Christus onze hogepriester zijn leven voor ons heeft opgeofferd. Hij deed dat vrijwillig uit liefde voor God en ons. **[Aan God gewijd]** En toen Hij het Heilig Avondmaal voor ons heeft ingesteld heeft Hij een gedeeltelijke nazireeërbelofte gedaan. Hij heeft namelijk gezegd dat Hij niet van de vrucht van de wijnstok zal drinken tot de dag dat Hij deze met ons zal kunnen drinken in het Koninkrijk van zijn Vader. De Heer Jezus ontzegt zichzelf de vreugde van de wijn uit liefde voor ons. Zijn vreugde is pas compleet als zijn leerlingen met Hem in het Koninkrijk van zijn Vader zijn. Als bruid en bruidegom samen zijn. Naar die dag ziet onze Heer uit en tot die dag ontzegt Hij zich een stuk vreugde. En ook dit offer brengt Hij met liefde en vreugde.

En hoe zit dat met ons? Voelen wij ons bevoorrecht dat Christus ons geroepen heeft tot een volk van priesters? **[Bevoorrecht?]** Priesters die met vreugde de HERE dienen? Priesters die zich afkeren van datgene dat niet bij de Heer past die ze dienen? Priesters die met vreugde offers van tijd en geld brengen. Priesters die niet als een soort minimalisten altijd maar vragen waar in de Bijbel staat dat iets moet of niet mag, maar die de vraag stellen waar we de HERE blij mee kunnen maken en dat dan vervolgens doen. En wat is er mis met een tijdlang iets extra doen voor de HERE? Bijvoorbeeld, en meer is het ook niet, voor een bepaalde periode twee dagen in de week geen vlees eten bij de warme maaltijd en het geld dat je daarmee uitspaart weggeven aan een goed doel. Gedurende een maand of twee., niet ieder weekend uitgaan maar om het weekend thuis blijven en met het geld dat je daarmee uitspaart iets goeds doen. Twee weken lang een kwartier eerder je bed uitgaan om Bijbel te lezen en te bidden. En dat niet mopperend, maar met liefde omdat je de HERE er blij mee maakt. **[Iets extra's]** En in een liefdesrelatie is dat toch wat je wil. En als vrienden uit de kerk je dan maar een vrome vinden, dan moet je je daar niets van aantrekken. Dat zegt meer over hun dan over jou. Jouw liefde voor de HERE confronteert hun blijkbaar met hun eigen geestelijke armoede. Maar daar moet je je niet door laten

afschrikken. Het zou ook triest met ons gesteld zijn als wij een liefdedienst van een broeder of zuster op een dergelijke manier in een kwaad daglicht zouden stellen. Daar dienen we niet de HERE mee, maar de satan. De satan die niets liever doet dan de dienst aan God belachelijk maken.

Het is te hopen dat we in onze kerken nog meer een klimaat krijgen waarin we elkaar stimuleren om invulling te geven aan ons priesterschap. Er gebeurt natuurlijk al veel. Want laat niemand van deze preek het idee meekrijgen dat er niets gebeurt. Velen van ons geven met vreugde hun energie, tijd en geld voor de dienst aan de HERE. En dat mogen we niet vergeten. Maar tegelijkertijd is er nog veel ruimte voor groei. **[Stimulans]**

En wat zou het mooi zijn als we elkaar op een liefdevolle manier zouden stimuleren om meer te bidden en nog meer de woorden van de HERE te overdenken. Waarin we elkaar stimuleren creatief te zijn in de dienst aan de HERE. Zonder bekrompenheid en zonder betutteling. En dat niet alleen met woorden. Maar juist ook door het te doen. Dat is de blijde boodschap van het nazireeërschap. Het gaat om de blijde vrijwillige dienst aan de HERE als een dankoffer voor wat Jezus Christus als nazireeër voor ons heeft gedaan.

Amen